

Sygn. akt VIII U 2091/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia (del.) Magdalena Kimel
Protokolant	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2020 r. w Gliwicach

sprawy D. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania D. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 września 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia del. del. Magdalena Kimel

Sygn. akt. VIII U 2091/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 września 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej D. G. emeryturę od dnia 1 września 2019 r. tj od dnia w którym złożono wniosek. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 25 ust. 1b i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagając się ponownego przeliczenia emerytury bez zastosowania art. 25 ust 1 b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 roku. Podniosła, że jej zdaniem rozważania zawarte w wyroku powinny mieć zastosowanie również do kobiet urodzonych po 1 stycznia 1953 roku, a które przeszły na emeryturę przed dniem (...) roku na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela. Ubezpieczona wywodziła, że skoro złożyła wniosek o przyznanie emerytury z powszechnego wieku we wrześniu 2019 r., a zatem już po wydaniu wyroku przez Trybunał Konstytucyjny, jej emerytura winna być wyliczona z pominięciem niekonstytucyjnego przepisu art. 25 ust 1 b ustawy emerytalnej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc że wyrok

Trybunału Konstytucyjnego dotyczy wyłącznie zasad obliczania emerytur przysługujących na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej dla kobiet urodzonej w 1953 r., które pobrały wcześniejszą emeryturę przysługującą na podstawie art. 46 w zw z art. 29 ustawy emerytalnej przyznanej przed dniem 1 stycznia 2013 roku, tj przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Wyrok TK nie dotyczy spraw, w których dokonano pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury powszechnej o kwoty wcześniejszych emerytur wskazanych w art. 25 ust 1 b ustawy emerytalnej osobom innym niż kobiety urodzone w 1953 r. np.: kobietom urodzonym w latach 1949-1952 oraz osobom urodzonym po 1953 r. oraz kobietom urodzonym w 1953 r., którym dokonano pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury powszechnej o kwoty wcześniejszych emerytur wskazanych w art. 25 ust 1 b ustawy emerytalnej innych niż emerytura przewidziana w art. 46 tej ustawy np. emerytura przysługująca na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 24 lutego 2006 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej D. G. (ur. (...)) emeryturę na podstawie art.88 ustawy z 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela, od(...).r.

W dniu 17 września 2019r . ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego (art. 24 ustawy emerytalnej).

Decyzją z dnia 30 września 2019 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego od dnia (...) to jest od miesiąca zgłoszenia wniosku o to świadczenie.

Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 25 ust. 1b i art. 26 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy zawiesił emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego, bowiem świadczenie emerytalne dotychczas wypłacane było wyższe.

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny i został ustalony w oparciu o dokumentację zawartą w aktach organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest zasadność zastosowania przy obliczeniu wysokości emerytury ubezpieczonej z powszechnego wieku przyznanej zaskarżoną decyzją - art. 25 ust 1 b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U z 2018 r., poz.1270 ze zm).

W wyroku z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 25 ust. 1 lit.b ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1270 oraz z 2019r. poz. 39), w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017r., w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W uzasadnieniu tego wyroku, Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że kwestionowany art. 25 ust. 1b ustawy o FUS został poddany przez Trybunał Konstytucyjny kontroli konstytucyjności wyłącznie w odniesieniu do ubezpieczonej urodzonej w roku 1953, która nabyła i zrealizowała prawo do emerytury na podstawie art. 46 ustawy o FUS.

Wyrok Trybunału został opublikowany w dniu 21 marca 2019r. (Dz.U. z 2019r., poz. 539).

W tym miejscu wypada przypomnieć, że przepis art.25 ust.1 lit.b ustawy emerytalnej został dodany przez art.1 pkt 6 lit.b ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012r., poz.637) z dniem 1 stycznia 2013r.

Stanowi on, że jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art.46, 50, 50a, 50e, 184 lub art.88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2018r., poz.967), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, ustaloną zgodnie z ust.1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Przywołany art. 46 ustawy emerytalnej stanowi, że prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do 31 grudnia 2008r.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania niniejszej podkreślić trzeba, że ubezpieczona nie należy do katalogu osób uprawnionych do przeliczenia emerytury zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, albowiem nie urodziła się w roku 1953 r., ponadto przed przyznaniem zaskarżoną decyzją prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, miała ustalone prawo i pobierała emeryturę wcześniejszą przyznaną na podstawie art.88 ustawy Karta Nauczyciela. Powołany wyrok nie dotyczy osób, które pobierały wcześniejsze emerytury z tej podstawy prawnej, a tylko tych, które miały przyznane i realizowały prawo do emerytury na podstawie art.46 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 i ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji RP orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Wchodzą w życie, co do zasady z dniem ogłoszenia. W judykaturze podkreśla się, że ogłoszenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego we właściwym organie publikacyjnym jest równoznaczne z utratą mocy obowiązującej zakwestionowanego aktu normatywnego lub jego przepisu wyłącznie w zakresie określonym w sentencji wyroku.

Brak zatem podstaw do uznania, że emerytura z wieku powszechnego przyznana ubezpieczonej zaskarżoną decyzją powinna zostać wyliczona z pominięciem art. 25 ust 1 b ustawy emerytalnej.

Bez znaczenia pozostają rozważania ubezpieczonej, która twierdziła iż w momencie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę nauczycielską w 2006 r. nie obowiązywał art. 25 ust 1 b ustawy emerytalnej zatem decydując się na ten krok, wiedziała że będzie pobierać świadczenie przypisane do uprzednio obowiązującego systemu emerytalnego. Przedmiotem rozpoznania jest bowiem wysokość emerytury z powszechnego wieku, a nie emerytury przyznanej na podstawie ustawy Karta Nauczyciela. Należy również wskazać, że ustawodawca ma prawo wprowadzać zmiany w systemie ubezpieczeń społecznych także na niekorzyść ubezpieczonych (wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 20 grudnia 1999 r., K 4/99; z dnia 11 lutego 1992 r., K 14/91).

Wniosek złożony przez ubezpieczoną w 17 września 2019 r dotyczył przyznania emerytury z powszechnego wieku i wysokość świadczenia prawidłowo została obliczona według stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku.

Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy w sposób prawidłowy zastosował art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem przepis ten nie utracił mocy w stosunku do ubezpieczonej urodzonej w 1956 r., która nabyła przed dniem (...) roku prawo do emerytury innej niż emeryta wskazana w art. 46 ustawy emerytalnej tj emerytury przyznanej na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela .

Z tych względów Sąd uznał, że zaskarżona decyzja ZUS jest prawidłowa i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c oddalił odwołanie.

(-) Sędzia (del) Magdalena Kimel